

SLIKARSTVO

GODIŠNJA IZLOŽBA ČLANOVA HRVATSKOG DRUŠTVA LIKOVNIH UMJETNIKA OSIJEK

studeni / prosinac 2010

Brojni su se teoretičari i povjesničari umjetnosti okušavali u interpretaciji čuvene Giorgioneve slike *Tri filozofa* pronalazeći tako alegorijsku sliku tri razdoblja civilizacije, tri životna doba, tri monoteističke religije (judaističku, kršćansku i islamsku) ili tri filozofa od kojih je najstariji, sijedi starac u desnom kutu slike, Platon koji skupa sa svojim učenicima stoji ispred svoje alegorijske *špilje* postavljajući si pitanja o smislu svijeta u kojem obitava. No, danas će vam radije govoriti o razlikama među generacijama te će se sve promatrati kroz postotke i grafikone ili, kako bi rekao jedan kroničar vidjevši Velazquezove naslikane *pijanice*, a što pogotovo vrijedi za vrijeme u kojem živimo: 'Danas više nitko ne spominje Dioniza, ali zato gotovo svi, i to vrlo kompetentno, razglabaju o alkoholizmu!'

Ponekad iritantne sociološke studije o generacijama prošlim, sadašnjim i budućim, a o kojim čitamo u časopisima ili na raznoraznim internetskim portalima, žele zvučati važno i nezaobilazno ne ostavljajući prostora bilo kome tko bi se htio upustiti u probavljanje tih informacija, postajući tako nepodnošljivo pretenciozne. Naravno, bilo bi glupo tek tako odbaciti sve te informacije jer se neka obilježja koja opisuju razlike između navedenih generacija doista mogu prihvatiti kao relevantne. Doista, činjenica je da osoba rođena prije Drugog svjetskog rata ili u razdoblju od 1945. pa do 1965. (*baby-boomeri*) neće imati istu sliku o svijetu kao netko rođen između 1965. i 1980. (X-generacija), a pogotovo ne između 1980. i 1995. (Y-generacija). Upravo današnja mladež odrasla uz mobitele, računala, laptope i ostale kojekakve naprave ne može tek tako shvatiti nekoga tko je odrastao bez svega toga, i eventualno se koristio samo telefonom kojeg, usput rečeno, nisu svi ni imali. Vrijeme radija i ponekog crno - bijelog televizora da i ne spominjem.

Ovogodišnja izložba članova HDLU Osijek posvećena je **slikarstvu**, ali ne slikarstvu kao *nadiđenom* mediju čiju su zadaću uspješno preuzeli drugi mediji i novi tehnološki postupci, koji su jednako uspješno zamijenili kist i boju. (I.Župan), nego slikarstvu koje je u svojoj izvornoj biti i trenutcima nastajanja društveno neprihvaćeno i neprilagođeno, iako s vremenskim odmakom ono ipak postaje socijalno. Tako će Gerhard Richter jednom prilikom izreći: 'Prestajem raditi na slici onog trenutka kada ona počinje biti bolja od mene', aludirajući na mogućnost da se *slika sama pobrine za sebe* i *sprijatelji* s kojekakvim *kontekstima* (kustoskim koncepcijama).

Među članovima HDLU Osijek, kao uostalom i u drugim takvim društvima, nekoliko je generacija. To su generacije rođene u 20. stoljeću, u stoljeću moderne i postmoderne koje kao takve na jednoj strani baštine određeni osjećaj slobode, otvorenosti, entuzijazma, ali isto tako depresije, cinizma pa i beznađa. Različiti načini na koje se svaki od autora referira na povijest, povijest umjetnosti ili primjerice religiju, proizvod su različitih interakcija *osobnih epistema*, što je logično s obzirom na različita godišta i *ishodišta*.

Slikarstvo Marka Živkovića obiluje *žarkom pastom* kojom umjetnik izražava tajnu bića, a ne sebe samog. Spajanje kromatske vrijednosti, puštanje je zajedničkog rasta korova i pšenice, čime je gotovo svaka njegova slika sakralna, neovisno je li figurativna ili apstraktna.

Pavle Hegeduš u nazivu slika sugerira svoju percepciju Kopačkog rita kao svojevrzne *bazilike* na čijem se ulazu nalazi predprostor, narthex, kroz ili po kojem se ulazi u nešto sveto. Profinjenim variranjem linijski slikanih stabljika i listova na jednoj, i kromatskih kontrastiranja na drugoj strani, umjetnikov doživljaj prirode je krajnje intimistički.

Plošna kompozicija s izrazitim osjećajem za kolorizam obilježje je slikarstva Tihomira Maroevića čija je figuracija samo polazište za slikarsko komponiranje.

Josip Karežić nagovještuje sakralnu tematiku i *duh* obojenog vitraja koje skriva ono polomljeno, ali istovremeno i zaliječeno u svakom čovjeku.

Stišana i reducirana kromatska ljestvica u Blažanovićevom autoportretu, frontalnost poze i prazna pozadina pristup je slikara koji se nalazi u fazi kada više nema što izgubiti, oslobođen mladalačke želje za dopadljivošću pod svaku cijenu. Luka Blažanović je tako stao u red onih koji su spremno izrazili svoj stav prema životu ne krijući vlastitu psihičku konstituciju.

Biomorfnost *na izmaku* slikarica Žanna Erdelji prezentira snažnim rastakanjem forme cvijeća, prizivajući duhove historijskog enformela, ipak ne odustajući u potpunosti od svijeta vizualne stvarnosti.

'Poput strasti, umjetnost je emocija prepuna istine, koja odzvanja živim zvukom, kao rikanje iz lavljih ralja', riječi su Karela Appela koje možemo slobodno pripisati i slikarstvu Tihomira Fischera koji toplo - hladnim kontrastiranjem pastoznih namaza ispisuje vlastite psihograme.

Slično razmišlja i Ratko Žaja vraćajući na sam početak egzistencijalna propitkivanja i smisao slikarskog stvaranja, (ne)svjesno *centrifugirajući* tri primarne boje od kojih sve drugo nastaje.

I Đuro Adžić nanovo provjerava primarne boje i arhetipske geometrijske oblike, kvadrat, krug i sferni trokut, poput Ittena u već mitskom Bauhausu.

Josip Alebić uzima točku kao pra-element stvaranja čije metamorfoze možemo tek naslućivati.

Svojevrсна *decorative & pattern* strategija slikarstva Zorice Đuranić bavi se kombiniranjem geometrijskih i organskih formi stvarajući time osobni ornamentalni uzorak.

Op artističke tendencije - dinamizam vizualnih sila - u slici Gorana Kujundžića dokidaju se znakovima strijelica jer onog trenutka kad želimo uživati u gibanju silnica do izražaja dolazi iznenadno *ujednačivanje* koje zaustavlja kretanju. Kada se usmjerimo na simbol strijelice, površina se počinje kretati vraćajući nas na sam početak gledanja.

U maniri svjetskih slikarskih tendencija na početku trećeg tisućljeća talijanka Leonilda Conti – Ribić, koja već pet godina živi u Osijeku, izlaže naslikane organske forme na papiru velikog formata koji svjesno ostavlja bez zaštite okvira, koji u sebi nosi i određenu upozoravajuću poruku. Ovaj put je slika postala *fragment kože* (L. Golub) koji se hrabro izlaže pred svima, svojevrsna pikturna aluzija na jednu osjetljivu fazu svog života.

Žestoka gesta Branimira D. Kusika, mrlje i kapanja prizivaju herojsko doba akcijskog slikarstva, no ne onog koje odustaje od vlastite jedinstvenosti utapajući se u *funkcionalnom kolektivizmu anorganskih supstancija*. Način na koji slika divlje životinje daje do znanja važnost ritma kao vizualna činjenica, ali i ritma kao metafora nade. Arhetipski simboli životinja ukazuju da, srećom, nije sve u ljudskim rukama.

Dora Bratelj u svom radu ostvaruje neobičnu fuziju *friedrichovskog* romantizma i *hockneyjevskog* pop arta. Kontradiktornost teme zida s ruiniranim prozorima i načina nanošenja plave boje na podlogu, kao one koja emanira nematerijalnost, ukida bliskost s *mjestom*, ja i tu.

Umjetnik mlađe generacije Miran Blažek s publikom uspostavlja vezu simbolima aviona i kuće te odabirom navedenih oblika upućuje na rastrganost između čvrste i materijalne četvrtaste kuće kao boravišta besmrtnog i aviona kao duhovne težnje za oslobođenjem bića zemaljskoga Ja. Otvorenost pročelja kuće kao da naglašava umjetnikovu svijest o tome da je slobodan u svakom trenutku poći kamo želi, u *beskrajna prostranstva događanja*, no bez Sartreovske tjeskobe. *Postpopartistički* prikaz krajnje emotivnog na kripto razini, uz odsustvo vidljive ugradnje emocija na površini slike.

Na sličnom tragu je i umjetnica mlađe generacije Helena Janečić koja slikajući kombinira odnose među predmetima svakidašnjice stvarajući svojevrsnu branu ispred bujice nekontroliranih doživljaja, odabirući aspekt neočekivanosti i slučajnosti u duhu postnadrealizma i ukazujući na predmetna značenja kao izvorišta poetskog.

Lana Ključarić licima iznova ukazuje ono što ona jesu –'vrata nevidljivoga'. Izvedena u maniri strip - crtača, lica mladića svojom stiliziranošću prizivaju nove *kourose* 21. stoljeća, pretvorivši ih nenamjerno u vječne likove sa svojih putovanja jer 'pravi su putnici samo oni što na put idu radi putovanja' (Ch. Baudelaire).

Otkriće linearne perspektive u 15. stoljeću proizišlo iz zanimanja umjetnika za vidljivi svijet, matematiku i geometriju, načinilo je značajne pomake u subjektivnoj i znanstvenoj slici svijeta. Što, dakle, Hrvoja Duvnjaka navodi na upotrebu iste i kamo je usmjerio svoju točku iščeznuća (*vanishing point*) u kojoj se sve linije, ali samo vizualno sijeku? Suvremeni ambijenti pothodnika i tunela oslikani grubim i snažnim potezima metafore su umjetnikove nutrine u čije se dno spustio poput spiljskog slikara shvaćajući, ali ne beznadno, da je ta nikad dosegnuta točka metafora za nemogućnost dovršenja konačne slike svijeta.

Tomasović ispred slike L. Freuda Stjepana Šandrka nastavlja se na priču o nadi. Nada da smrt nije apsolutni kraj, unatoč tjelesnoj nesavršenosti, očigledno tinja u svakom čovjeku. Umjetnik je stvarne likove i artefakte naslikao u atmosferi metafizičko - oniričkog stanja / zanosa ukidajući pri tom semantičke elemente, značenjski i slikarski. Nikola Faller svojim pristupom spaja hinduističku sliku svijeta i vlastito zapadnjačko naslijeđe. Ikonografskim elementima koje odabire sugerira kako točnije gledati na napetost između mnoštva i jedinstva. Naslikani likovi konkretne su individue s vlastitom razdrtošću koje ostvaruju jedinstvo, ili to pokušavaju, sa sobom, ljudima i svim stvorenjima.

Neobičan spoj *warholovskog* i *beuysovskog* zaživio je u djelu Željke Fuderer Levak koja je jedan od najstarijih motiva jelena pretvorila u umnoženi ikonički znak, svodeći arhetipsko na strukturu i dijagnosticirajući duh vremena u kojem živi. Stilizacija je obilježje radova Ivane Kutuzović koja odabranim motivom opisuje trenutno životno razdoblje. Je li voda simbol obnavljanja i beskonačnih mogućnosti kojima se autorica prepušta?

Zlatko Kozina ekvilibrira na granici figurativnog i apstraktnog umećući tekstovni dio kojim se služi istovremeno i kao znakom – simbole, ali i kao obojenom plohom. Zlatna boja nogu sugerira ono najranjivije, Ahilovu petu, ali istovremeno i mjesto prihvaćanja vlastite mjere.

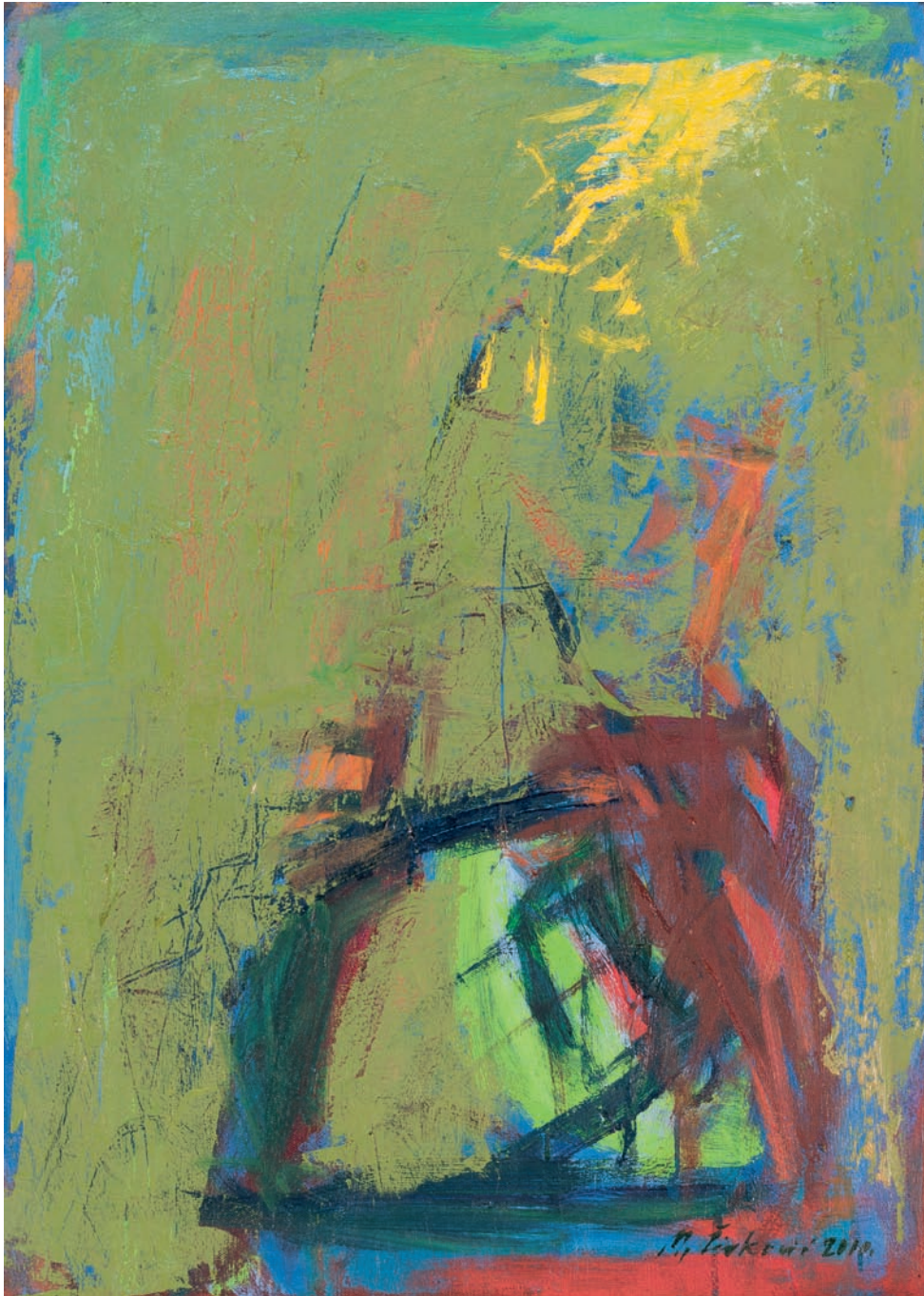
Nepobitna je činjenica da ono što vidimo na izložbi jest mnoštvo podloga uglavnom četvrtastih oblika na koje su naneseni slojevi boja u raznoraznim tehnikama radilo se o imanentnim ili deklarativnim porukama, vanjskim ili unutarnjim poticajima, umjetnicima **koji brzo skeniraju tekst, izdvajajući pri tom najbitnije informacije** (Z. Pavlić), svrstavajući se u kategorije najobavještenijeg dijela stanovništva, ili pak o umjetnicima koji odbijaju gotovo ikakav upliv izvanjskog, zadovoljavajući se samodostatnošću svoje umjetničke vizije. A tu su uvijek i oni koji ne pripadaju niti jednoj od **ladica**. Ipak, u utrci za **naklonost publike niskog tona** svi imaju jednake startne pozicije. Kako?

Zanemarujući sve strategije i kontekste, možda i samu narativnost, prisiljeni smo, na sreću, prihvatiti **nenamjerni** aspekt oslikane površine, aspekt kojeg je Maljevič nazvao senzibilitetom, čije odsustvo i dalje promiče mnogim **stručnim** žirijima na likovnim manifestacijama širom svijeta. To blago, **cjelovitost i punoću** (R. Hughes) i dalje traže sve generacije **tragača za blagom**, zureći u **tamu špilje**, zadubljeni u vlastite misli. Koliko je netko u tome uspio, javnost će, nadamo se, **osjetiti**. Iako neki, među njima i poneki umjetnici, vjeruju da se stvari ne mijenjaju, promjene kolektivne svijesti i savjesti su ipak neumitne, jer srećom, **evolucija kroči prema duhu** (M. Crvenka).

Zlatko Kozina

MARKO ŽIVKOVIĆ

Illuminacija, 2010. ulje na platnu, 70 x 50 cm

ZLATKO KOZINA

F&M, 12006. disperzija i akril na platnu, 120 x 100 cm

MIRAN BLAŽEK

Bez naziva, 2006. akril na platnu, 100 x 81 cm

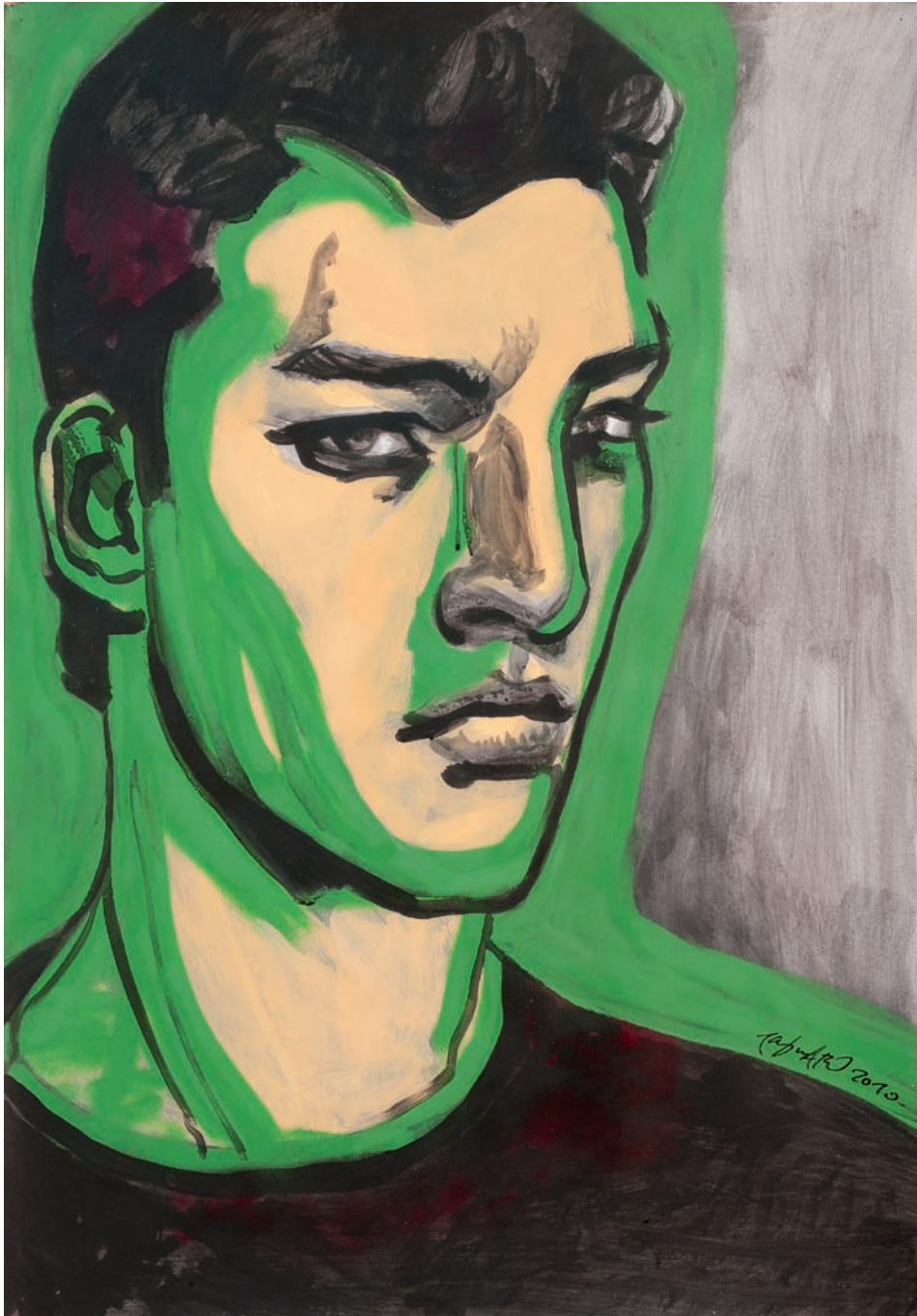
ŽELJKA FUDERER LEVAK

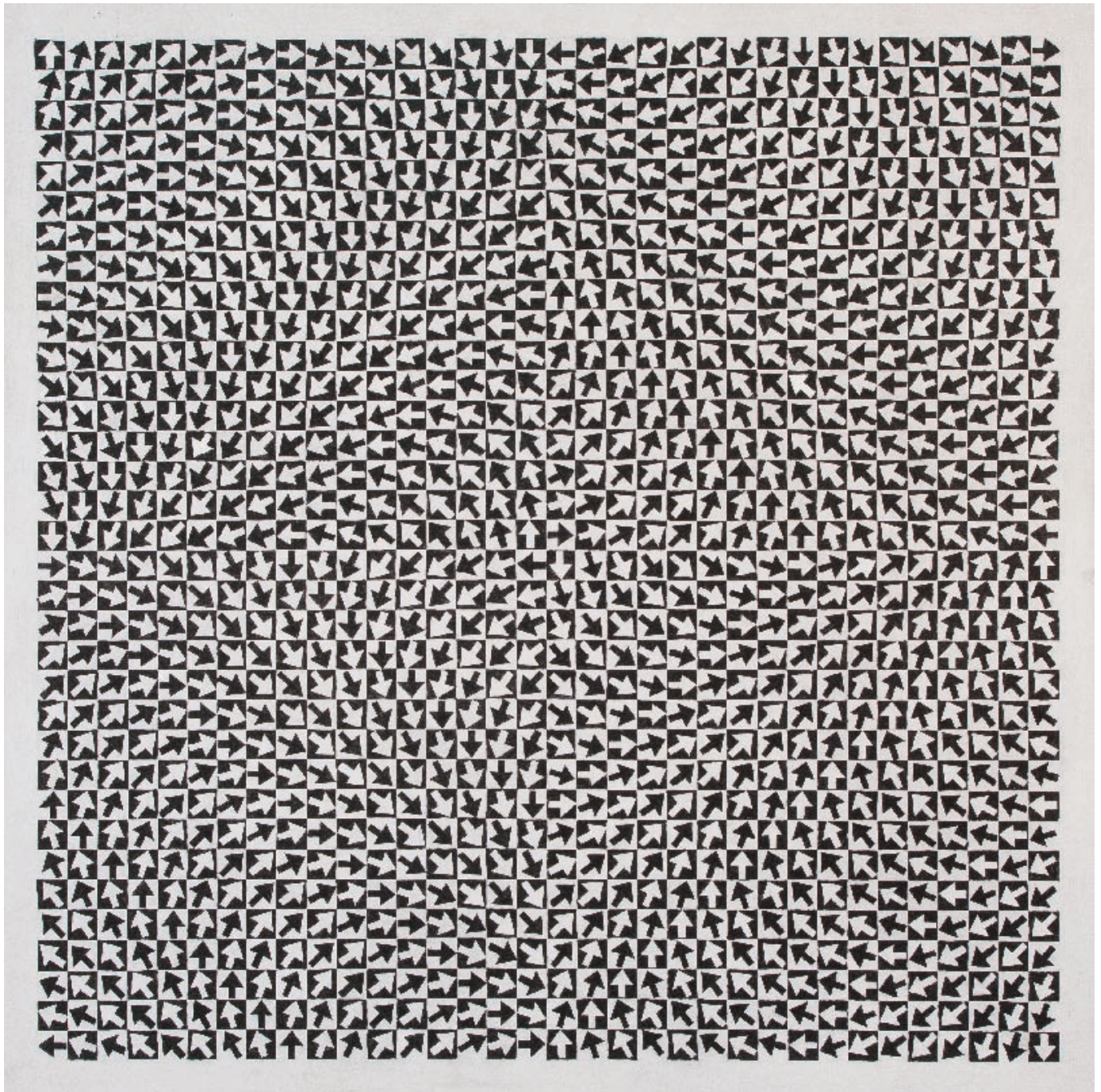
Mila Gera, 2010. sprej za slikanje, triptih - svaka 24 x 17.5 cm

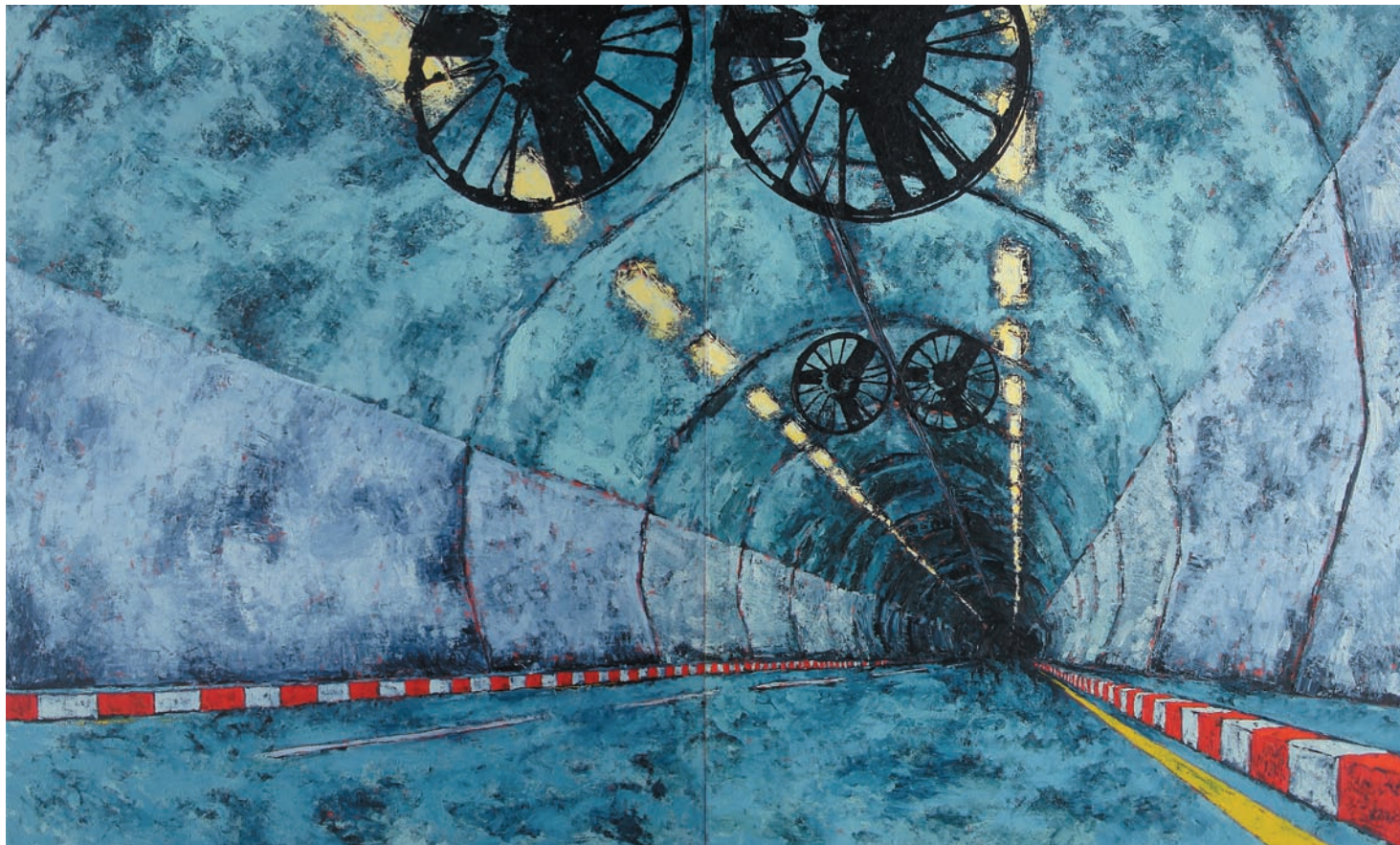

LANA KLJUČARIĆ

Hey Gorgeous, Where Are The Lines?, 2010. akril i autolak na papiru, 100 x 70 cm

TIHOMIR MAROEVIĆ

Pure u dvorištu, 2010. ulje na platnu, 50 x 60 cm

JOSIP ALEBIĆ

Zemljište, 1991. ulje na platnu, 80 x 100 cm

TIHOMIR FISCHER

Brisanje krivog programa, 2009. akril na platnu, 100 x 150 cm

BRANIMIR DAVID KUSIK

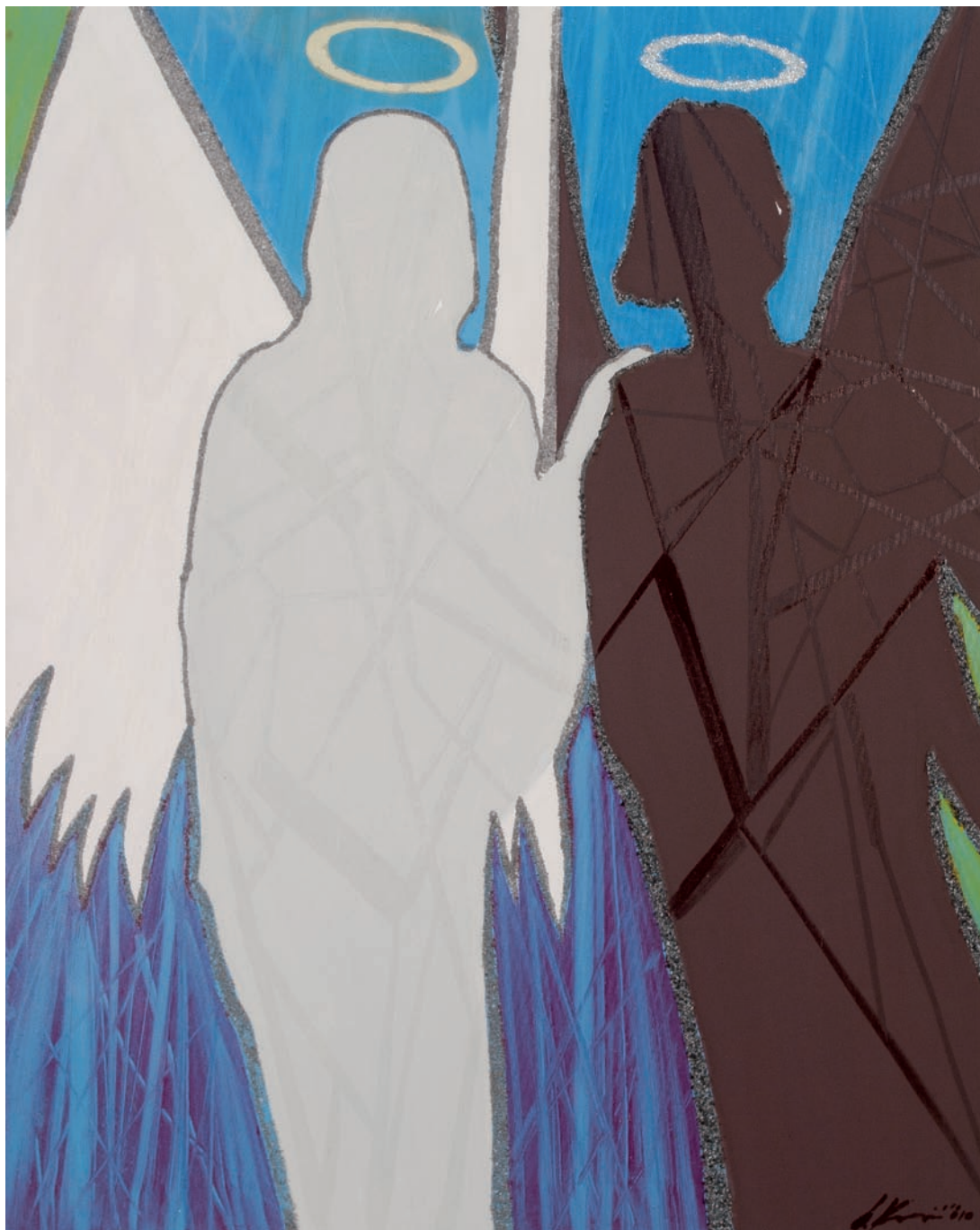
Utrku, 2010. akril na platnu, 110 x 140 cm

RATKO ŽAJA

Topli znak, 2009. ulje na platnu, 125 x 95 cm

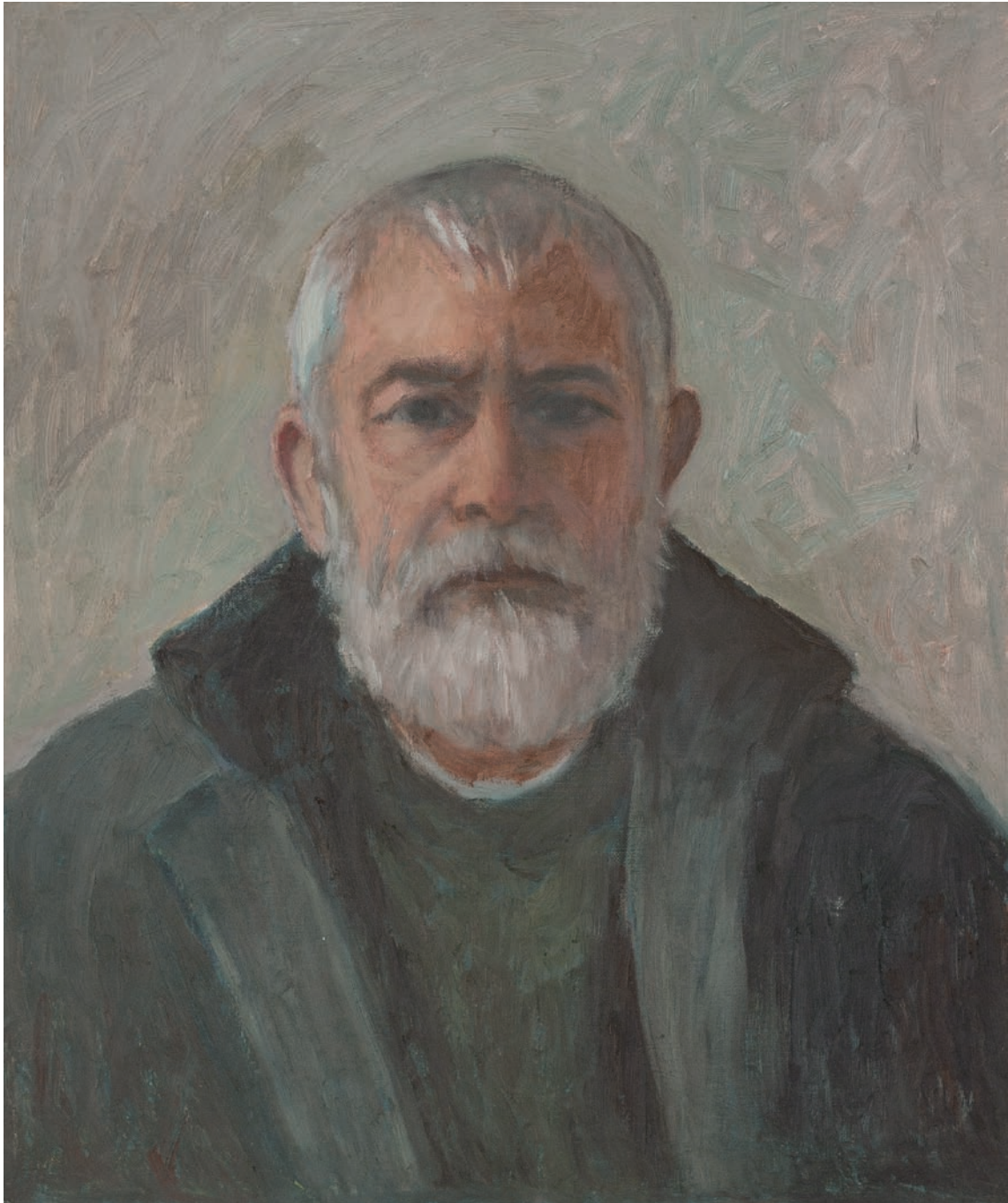
LEONILDA CONTI - RIBIĆ

Zaboravljena, 2008. kombinirana tehnika, 174 x 120 cm

LUKA BLAŽANOVIĆ

Autoportret, ulje na platnu, 55 x 46 cm

PAVLE HEGEDUŠ

Kopački narthex, 2010. akrilik i olovka na platnu, 60 x 59 cm

DORA BRATELJ

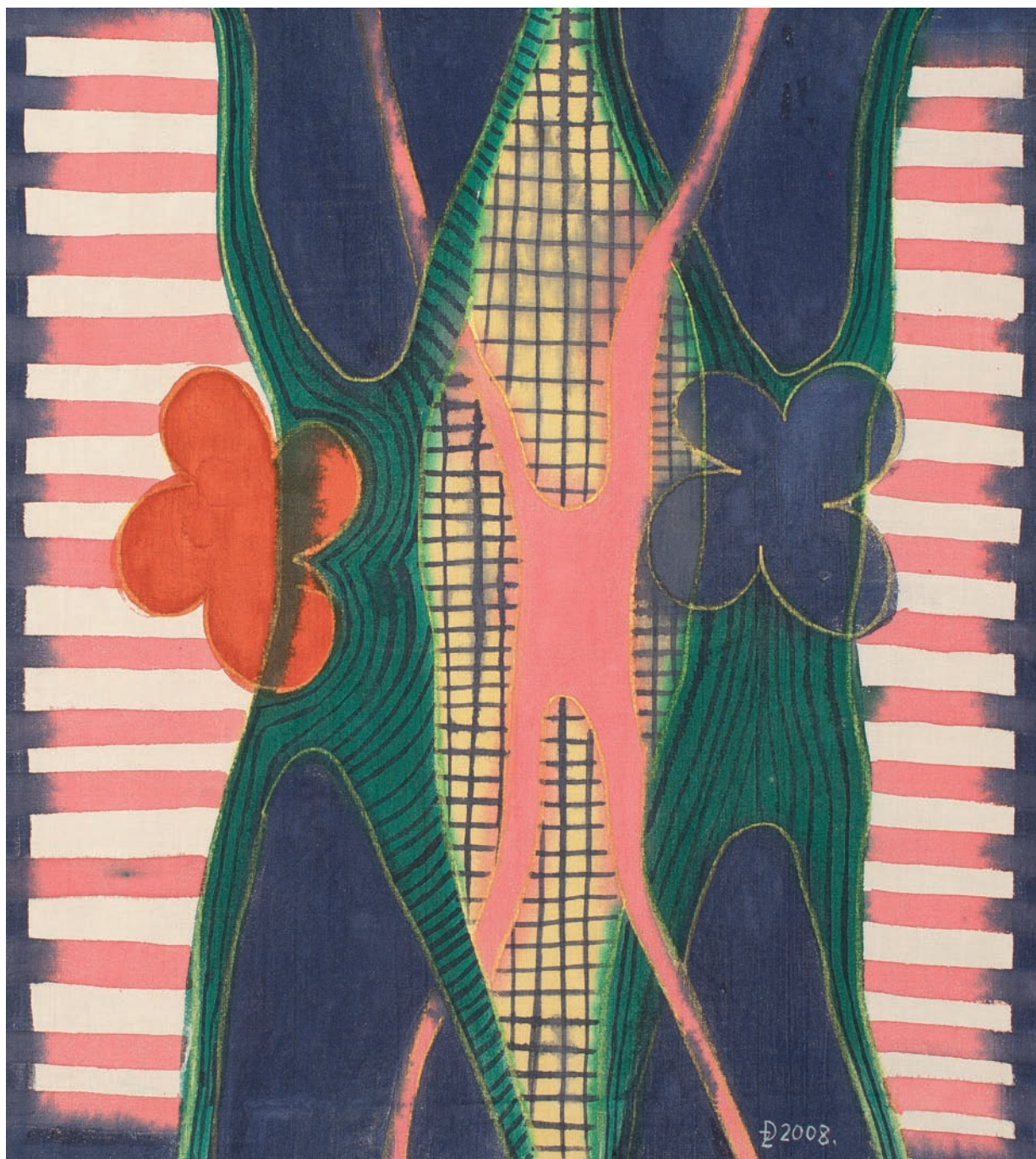
Na lijepom plavom Dunavu, 2010. akril i ulje na platnu, triptih - svaka 150 x 100 cm

IVANA KUTUZOVIĆ

Dođi do ruba, 2010. akril na platnu, 140 x 250 cm

NIKOLA FALLER

Dajana - osmerostruki put odbijanja prepoznati sebe, 2010. suhi pastel na papiru, 100 x 70 cm

Josip Alebić rođen je 1945. u Osijeku. Godine 1971. diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Beogradu gdje 1974. magistrira slikarstvo pod mentorstvom prof. Stojana Čelića. Zaposlen je u zvanju redovitog profesora na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu. Živi i radi u Osijeku i Sarajevu.

Đuro Adžić rođen je 1952. u Osijeku. Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Novom Sadu, odsjek slikarstvo, gdje je i magistrirao. Živi i radi u Osijeku.

Luka Blažanović rođen je 1953. u Bosanskom Šamcu, BiH. Godine 1974. upisuje Ekonomski fakultet u Osijeku. Kao apsolvent 1978. opredjeljuje se živjeti od slikarstva.

Miran Blažek rođen je 1983. u Osijeku. Nakon završene Škole za tekstil, dizajn i primijenjenu umjetnost 2002., upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu. Diplomirao 2006. i godinu dana nakon toga upisuje poslijediplomski studij na Akademiji za likovno umjetnost in oblikovanje u Ljubljani. Živi i radi u Osijeku.

Dora Bratelj rođena 1980. u Novom Sadu. Godine 2003. upisuje zagrebačku Akademiju likovnih umjetnosti, odsjek grafika, gdje diplomira 2008. u klasi prof. N. Arbanas. U Zagrebu je pohađala i dvogodišnju 'Autorsku školu slikanja' u klasi doc. Zoltan Novaka. Od 2005. izlaže na više žiriranih skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu te jednoj samostalnoj izložbi. Živi u Osijeku, gdje radi u Hrvatskom restauratorskom zavodu.

Leonilda Conti - Ribić podrijetlom je Talijanka s prebivalištem u Osijeku. Diplomirala je slikarstvo na Umjetničkoj akademiji Carrara. Radila je kao docentica na Katedri za umjetničku anatomiju na Likovnoj akademiji Aldo Gilli u Bergamu te na raznim projektima u Njemačkoj, Austriji, Francuskoj i Brazilu. Od 2005. godine radi kao muzejska pedagoginja u Galeriji likovnih umjetnosti u Osijeku. Izlagala je na brojnim samostalnim i skupnim izložbama.

Hrvoje Duvnjak rođen je 1977. u Đakovu. Diplomirao je 2002. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Asistent je na Umjetničkoj akademiji u Osijeku.

Zorica Đuranić, akademska slikarica, rođena je 1952. godine u Pirotu. Diplomirala je na fakultetu primijenjenih umjetnosti u Beogradu, 1978. godine. U Osijeku živi i radi od 1976. godine. Članica je HDLU-a i HRV InSEA-e. Izlagala je na skupnim izložbama u Hrvatskoj, Mađarskoj, Austriji, Njemačkoj i Švicarskoj, samotalno u Osijeku, te na izložbama humanitarnog karaktera. Zaposlena je u Centru za odgoj i obrazovanje 'Ivan Štark' u Osijeku kao učiteljica likovne kulture.

Žanna Erdelji rođena je 1968. u Krivom Rogu (Ukrajina). Od 1986. do 1990. studirala je likovni smjer na Pedagoškom fakultetu u Krivom Rogu. 1990. upisala se na Ukrajinsku Akademiju Umjetnosti u Kijevu gdje 1996. diplomira slikarstvo u klasi prof. Viktora Vasiljeviča Šatalina. Od 1997. živi u Vinkovcima.

Nikola Faller rođen je 1978. u Osijeku. Diplomirao je kiparstvo 2004. na Akademiji likovnih umjetnosti u Beogradu. Živi i radi u Osijeku.

Tihomir Fischer rođen je 1952. u Slavonskom Brodu. Završio je Pedagoški fakultet - Likovne umjetnosti u Rijeci. Slikar je, dizajner i likovni pedagog. Izlagao je na više samostalnih i skupnih izložbi. Autor je službenog varaždinskog suvenira. Od 2009. godine radi na Školi za tekstil, dizajn i primijenjenu umjetnost Osijek, kao učitelj crtanja i slikanja.

Željka Fuderer Levak rođena je 1978. u Virovitici. Živi i radi u Osijeku zadnjih pet godina. 2009. diplomirala je na Umjetničkoj akademiji u Osijeku, u klasi prof. Ivana Ladislava Galeta. Bavi se multimedijom, street artom i dizajnom. Sudjelovala na izložbama po Hrvatskoj i Europi.

Pavle Hegeduš rođen je 1949. godine u Osijeku. Akademiju likovnih umjetnosti, odsjek grafike, diplomira u Zagrebu u klasi profesora Ante Kuduza 1978. godine. Pored grafike i slikarstva, bavi se vizualnim komunikacijama - grafičkim i web dizajnom. Uz klasične art discipline posebno područje njegovih interesa čine i refleksije s područja grafičkih komunikacija, digitalnih i web medija.

Helena Janečić rođena je u Osijeku 1979. godine. Diplomirala je na Akademiji Likovnih umjetnosti u Zagrebu 2007. Izlagala je na samostalnim i grupnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Od 2010. članica HZSU-a. Živi i radi u Osijeku u nadi da će jednog dana imati Taschena za izdavača.

Josip Karežić rođen je 1952. u Osijeku. Studirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu.

Lana Ključarić rođena je 1981. u Osijeku. 2007. je diplomirala na Akademiji za primijenjenu umjetnost u Rijeci, smjer grafika. Izlagala je na nekoliko skupnih i samostalnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu.

Zlatko Kozina rođen je 1968. godine u Slavanskom Brodu.. Godine 1996. upisao je Filozofski fakultet u Rijeci - odsjek likovne umjetnosti, slikarski smjer, (danas Akademija primjenjenih umjetnosti) diplomirao 2000.god u klasi Marijana Pongraca. Živi i radi u Slavanskom Brodu kao profesor likovne umjetnosti u Klasičnoj gimnaziji i Gimnaziji Matije Mesića.

Goran Kujundžić rođen je 1976. u Subotici. Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Miroslava Šuteja, smjer grafika. Od 2008. doktorand je na Poslijediplomskom doktorskom studiju slikarstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Zaposlen na Učiteljskom fakultetu u Osijeku kao asistent. Izlagao je na više samostalnih i skupnih izložbi.

Branimir David Kusik rođen je 1946. u Osijeku. Godine 1975. diplomirao je na Akademiji za likovno umetnost u Ljbljani u klasi prof. G. Stupice, a 1977. magistrirao grafiku u klasi prof. J. Pogačnika. Živi i radi u Osijeku.

Ivana Kutuzović, rođena je 1976. u Slavanskom Brodu. Diplomirala je slikarstvo u klasi prof. Eugena Kokota na Akademiji likovnih umjetnosti 2005. u Zagrebu.

Tihomir Maroević rođen je 1937. godine u Rijeci, a djetinjstvo je proveo na Rabu. Slikarstvo je studirao na Pedagoškoj akademiji u Rijeci, gdje je diplomirao u klasi profesora Ive Kalline i Josipa Diminića 1966. godine. Na istoj je akademiji 1988. godine diplomirao na studiju likovne kulture stekavši stručni naslov profesora likovne kulture. Cijeli radni vijek posvetio je pedagoškom radu, kao profesor likovne kulture u Našicama od 1967. godine do mirovine u 2002. Nakon umirovljenja bavi se slikarstvom u svojim dvama atelijerima – u Rabu i u Našicama.

Stjepan Šandrk rođen je 1984. godine u Osijeku. Diplomirao je 2006. u klasi prof. Igora Rončevića na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Godine 2007. upisao je poslijediplomski doktorski studij slikarstva na istoj Akademiji. Izlagao je na više samostalnih i skupnih izložbi te je dobitnik nekoliko nagrada.

Ratko Žaja rođen je 1944. u Bilicama. Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Novom Sadu u klasi prof. Tomislava Kauzlarića. Živi i radi u Osijeku.

Marko Živković rođen je 1956. u Kostrču, BiH. Godine 1981. diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu u klasi prof. Dž. Hoze. Zaposlen je na Umjetničkoj akademiji u Osijeku kao predavač. Živi i radi u Osijeku.

Slikarstvo / Godišnja izložba članova Hrvatskog društva likovnih umjetnika Osijek 2010.

Galerija Kazamat
studen / prosinac 2010.

Nakladnik: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Osijek

Za nakladnika: Hrvoje Duvnjak

Urednici: Zlatko Kozina, Domagoj Sušac

Izbor umjetničkih radova: Zlatko Kozina

Tekst: Zlatko Kozina

Fotografije: Davorin Palijan i autori

Likovni postav: Zlatko Kozina

Tehnički postav: Dražen Budimir

Grafičko oblikovanje: Jelena Kovačević

Tisak: MIT d.o.o. Osijek

Naklada: 300

Izložba je realizirana sredstvima Grada Osijeka i Ministarstva kulture Republike Hrvatske